

Spetsiaalne fond

ENSV
Riiklik Avalik
Raamatukogu

EDWARD HIGGINS
Kindral

WILLIAM BOOTH
Asutaja

KARL JOHANSON
Juhataja Eestis ja Lätis

Nõ 7

Rahvusvaheline pääkorter
101 Queen Victoria Street London

Veebruar 1930
Ilmub 1 kord kuus

Rahvuslik pääkorter
Matisa iela Nr. 11/13 krt. 6 Riga
Telegr. aadr.: Pestišanas Riga. Tel. 91950

Hind
15 senti

Suur valik.

Riiklik Raamatukogu
J.B.

Jeesus vaatas tema pääle ja armastas teda ja ütles tema vastu: „Üht asja on sulle vaja, mine ja müü ära kõik, mis sul on, ja anna vaestele, siis peab sul varandus taevas olema; ja tule, käi minu järel ja võta rist enese pääle.“ Mark. 10:21.

(Vaata järgmine leheküljg.)

„Võta oma rist enese pääle ja käi minu järel.“

(Meie esikülje pildi juure.)

Markus, kirjeldades kokkupuutumist rikka nooremehega, ütleb, et Jeesus armastas teda. Tema armastas kõiki inimesi, kuid selle nooremehe vastu põles tema südames eriline armastus. See oli see eriline armastus, mis pani Jeesuse ütlema: „Mine ja müü kõik, mis sul on, ja anna vaestele, siis peab sul varandus taevas olema, ja tule, käi minu järel ja võta rist enese pääle.“

„Mis? Kas eriline armastus võib anda niisuguse käsutuse?“ kuulen küsitavat.

Jah, sest selles peitub mitte ainult kutse, tulla igavesse ellu, vaid ka apostli tööle. Oleks Jeesus olnud rahuldatud, kui noormees, Tema sõnu ära tundes oleks jäänud koju istuma, Tema ilialgi poleks rääkinud nooremehe vastu.

Ei, Jeesus tahtis teda teha apost-

liks, inimesepüüdjaks, ja see on suurem armastus ning suurem au, millist ainuüksi meie Kuningas võis väljendada inimesele. Selle kutse järel käija, äravalitud inimese sülle langeb suurim õnn ja taevane kallim varandus. Selle kutse äratõukamisega algab kurbtus, ja sageli kaotatakse vaimulik elu ning igavene õndsus.

Ümberingi rahvahulgas hukkuvad lõbudes, rõõmudes, uskmatuses, joomises ja kõigis teistes pattudes ning roojuses, rõõmujoovastustes, mis kisuvad, meelitavad ja viivad ajalukult hukka ja igavesse hukatusse ikka rohkem ja rohkem inimesi — mehi, naisi ja lapsi. Saatanä abilisid töötavad väsimata. Nemand ei puhka ilialgi saadud võitude juures. Nende alaline eesmärk on — petta inimhingi, teha valu, vangistada ja hävitada.

Kristusel on vaja mehi ja naisi, kes häämeelega tahavad rutata abiks päästmistööle; võtta osa võivad kõik päästetud, kuid eriliselt raskeile ja vastutavatele kohtadele Tema kutsub neid, keda Ta armastab eriti.

Kui sa oled kuulnud Issanda kutses, kõik müüa ära, võtta rist ja käia Tema järel, minna välja apostlik, tee veel rohkem ja midagi veel raskeemat kui teised, too veel suurema ohvri kui suurem jagu ristiinimesi! Jumala armastus kutsub sind, patu, kannatuse ja surma maailmast, rahvahulgas ootavad sind. Kuule Jeesust ja „sul peab olema varandus taevas“.

Päästearmee pakub sulle palju ja suuri võimalusi teenida Jumalat ja tegelikult võtta osa hingede päästmistööst.

See piiblisõna puudutab kogu maailma ja kogu inimkonda, kuna see kujutab seadust jumalariigi. Siin on tegemist saladusega: saladusega neile, kes elavad väljaspool jumalariiki.

Kuid jumalariigi lapsed, kes otsivad tõtt, mõistavad kergesti neid evangeeliumi suuri sõnu; sest need põhjenevad igapäevastel vaatlustel ja inimlikel kogemustel usulisest vaatekohast vaadatuna.

„Kellel on, sellele antakse.“

Selle seaduse järgi valitsetakse maailma. Mida rohkem sul on südameusku, seda rohkem nõuad seda; mida vähem on sul, seda vähem nõuad seda.

Usin mees saab rohkem tööd kui ta võib valitseda, kuna laisk vaevalt võib kedagi sundida ennast tööle võtma. „Vaese inimese hävinemine on tema vaesus,“ ütleb tark; sest mida rohkem sa vajad raha, seda vähem saad seda. Rikkale mehele aga, kellel kõike on küllalt, langeb raha rüppesse. Kõikjal tulevad inimesed tema juure ja ütlevad:

„Võta siin meie raha; tarvita seda meie asemel, millal aga tahad, me usaldame sulle kõike; me toome sulle selle eest kuld- ja hõbekingitusi!“

Sääl tuleb autovabrikant: „Härra N. N., ma kingin teile ühe meie parima sõiduki, kui teie aga sellega igalpool ringi sõidate ja minu firma hääks tahate öelda mõne häa sõnal!“

Kellel on, sellele antakse.

Kasvatus! Kui kellelgi on vaja kasvatus, siis on ta harinuta ja teadmisteta inimene. Aga ta ei otsi ju tarkust, ja ka tarkus ei otsi teda.

Sääl on professor, kelle pää on

Kellel on, sellele antakse.

juba küllalt täidetud teadusega; ta töötab väsimatult, et veelgi suurendada omi teadmisi, ja uus tarkus lendab talle kõigist maailma jagudest.

„Kas sa ei tea veel küllalt?“ küsib ebateadlik.

„Ei,“ ütleb õpetlane, „kõik, mis ma tean, on ainult vähe edasi nihtunud mulle tundmata teadmiste piire. Ma pean uurima edasi, sest kellel on, sellele antakse.“

Väike teadmine on nagu seemneivake, mis külvatakse inimsüdamesse; piiratud teadmine on hädaohtlik asi, kui see ei kasva. On tähelepanu väärt, kui vähese vagadusega püüavad läbi saada mõned kristlased; vagadus ja usk!

Kellel on, sellele antakse, et tal küllalt oleks — kui kellegi usk on nii väike nagu seemneivake, siis kasvab see ometi ja kannab tuhatkordselt viljal!

Usk peab aga olema seotud tegudega, muidu on see surnud usk. Tahad sa omada rohkem usku, siis mis sul on, tarvita vaid seda, istuta tema häässe pinda ja varsti on sul villi käes.

Jõud ja vahvus sünnivad usust. Sinu hing vajab uut jõudu? Pinguta kõike jõudu, tarvita seda, ja sulle kasvavad uued jõud.

Sa ütled: „Ma tahaksin meeleldi midagi rohkem teha Jumalale.“ Tee ometi, mida sa võid; kaalu kõiki võimalusi, tarvita oma aega; igalpool, kõigi oma tuttavate juures võid sa töötada jumalariigi kasuks, siis saad sa üheks tulisemaks Jeesuse jüngriks,

ja igalpool näed sa rohkesti võimalusi töötamiseks Jumalale.

Anna teistele, ja Anna teistele, ja sulle antakse ning puistatakse kõike külluses tagasi.

Rõõm! Kellel on, sellele antakse. Peetrus töötab ütlemata ja auulist rõõmu neile, kes armastavad Kristust ja ometi ei näe; prohvet Jesaja kõneleb ajast, mil Issanda rahvas „rõõmuga vett ammutab päästmise kae-vust.“ Kellel on, sellele antakse, ja ta peab rõõmsa südamega astuma kuninglikku linna; sest Jeesus ütleb: „Ma olen tulnud, et teil oleks elu ja täieline rahu.“

Las teised oma rahu kiidavad —

Mul Kristus on!

Maailmad Issandale kuuluvad,

Mul Kristus on!

Su raha sulle tühist rõõmu toob,

Mis kõik maailma austus mulle loob?

Mu hing vaid ühest lätest õndsust

Mul Kristus on!

[Joob.]

Mida panna sisse.

Olge ettevaatlikud sisse panne materjali, kui teie päev-päevalt ehitate üles oma iseloomu.

Pange sisse palju palvet.

Pange sisse tõsist usaldust Kristuse vastu.

Pange sisse Jumala sõna uurimist.

Pange sisse püsivust ja väsimatust.

Pange sisse kindlust ja vastupidamist.

Kui teie seda teete, teie kasvate oma iseloomu.

Trammis istub minu vastas elavate ja rahutute näojoon- tega tütarlaps. Tema nagu on pöördud täiesti väljapoole; ta vaatleb hajameel- selt ja ometi elavalt, kas ta äratab tähelepanu, silmitsedes ümberloijaist, kes talle meeldib rohkem. Tema pilgud hüplevad trammis ühelt sõitjal teisele, nii, nagu noored kasvatamatud jahikoerad kargavad tundmatu mehe juure ja kraabivad käpaga tema üli- konda. Tundub, see vaene hing ei ole kodus üheski templis, üheski elukut- ses ja üheski kodus, tal pole ka vane- maid, õdesid-vendi ega ühtki armsa- mat, ja kuigi tal oleksid need, siis po- leks tal neid — lendav hing, kodus ainult linnulennul.

Kolm tütarlast trammis.

Saksa õpetaja ning usumehe Fr. W. Försteri järel.

Tramm peatub, väljas jätab juma- laga keegi noor tütarlaps nooreme- hega, trammivagunist viipab ta veel käega nooremehe poole õnnelikult ja vabalt ning istub siis teise tütarlapse kõrvale. Ta on kehastatud vastand esimesele tütarlapselle. Tema nagu on pöördud täiesti sisemusele, ta vaat- leb omi vastasolijaid nagu unenõus. Ta tunneb õnneliku tunni kõiki üksikasju, tal on oma õnn, ja ta teab, et ta on õnnelik, ta ei vaja midagi ja ei karda midagi, täidetud hing, täis omandaja uhkust ja külmust.

Tramm nurgas istub täiesti näge- matult noor naispäästearmeelane. Ka temal on õnneliku naise ilme, kellel elus on oma kodu; kuid tema näol on koguni teistsugusem ilme kui vii- mati tulnud tütarlapsele. Tal on täi- esti sisemuslikud silmad, ometi vaa- tab ta väljapoole, ta vaatleb sisse- ja väljaastujaid nagu halastaja-õde omi ravitsusaluseid. Ta vaatleb esimest rahutut tütarlast peaaegu emaliku murega, siis silmitsleb ta hiljem tuli- jat tütarlast. Näis, nagu puutuks nende olemine ja väljendus teda inimlikult eriti; sest ka tema tundis, nagu teine tütarlaps, oma südames sügavat õnne, mis teda täitis ja mis tumeda, sala- dusliku maailma tegi talle kodus.

Ta oli keset koledat saatuslööki täi- esti vabenenud oma perekonnast ja, nagu seda nimetab Päästearmee, oli leidnud Issanda Jeesuse. See sise- mine veendumus ei lahutanud teda aga sugugi mitte elust, ei, ta seisis keset elukutset, ka tema oli õnnelik pruut, aga ta ei mõist- nud tänapäeval enam mitte, kuidas midagi igapäevases elus teha ja olla, kannatada ja maitsta, ilma et enne olla Jumalas ja Kristuses, kelles Jumal lepitab inimsugu ja ühendab aega igavikuga. Isegi tema armastus oleks tundunud talle pimedaj ja kah- vatu münguna, kui taevane armastus ei õpetaks tema südant iga päev,

kuis peab naine armastama, kui mitte kahe inimese vahel ei pea tekkima armastusest põlgts. Tema Jeesus polnud talle mitte ainult pühapäeva- altar, kuhu inimene maksab oma maku nagu valitsejale kõrgel üle tähtede; ei, Jeesus oli talle keset seda maailma igavene elu, milleta inimene polegi inimene, armastus kellegi armastus, sõprus kellegi armastus ja milleta elukutse ning töö oleks mõttetu askeldamine. Talle näis nagu oleks alles Jeesuses kõik viidud lõpule, armastatud lõpuni, mõeldud lõpuni, mis surelik inimene algab maailmas, ja nagu taruks pooleldi elu ilma selle jumaliku püsivuseta.

Sellest sisemisest olemusest vaat- les ta nüüd tütarlast oma vastas ja oli, nagu küsiks tema tõsine mu- retsev silm: „Õde pruut, sa oled leid- nud oma õnne, kuid kas sul pole hinges muud kui see? Mis on sinu kindlus siin maa pääl, et sa võid kindlat ja rahulikult vaadata enda ümber? Kui täna-homme sureb sinu peigmees, kui sinu enese üle tuleb kiusatus, kui sa saad halvad lapsed, kui teie jääte vaeseks, mis siis? mis

Ilma Kristuseta.

Ühel päeval, kui ma viibisin reisil, peatusin ma M. linnas, kus mind valdas suur valu. Kuna ma oma võrastemaja toas tundsin külma, palusin ma tule tegemist. Ma olin väga väsinud; mured piinasid minu südant, ja pisarad tulid mul silma- desse. Ma ei suuda ialgi unustada mõtteid, mis liigutasid minu südant. Kelner tuli, et teha tuld, ja tal oli käes kimp oksid, mida ta tahtis pista ahju, et seega süüdata tuld. Ma lask- sin endale näidata kimpu ja leidsin, et need olid kuivanud viinapuu-oksad. Ah, mõlesin ma, kas see on ka minu osa? Kas mind korjatakse tule jaoks? Need viinapuu-oksad olid osad hääst viinapuust; oksad, mis kord olid ro- helised ja ilusad, kuid nüüd said nad ainult tuleroaks. Nad olid ära lõigatud, kui kasutatud ära heidetud ja kimpu seotud, tulde viskamiseks. Milline pilt! Sääli läheb tulde kimp jutustajaid! Sääli kimp koguduse vanemaid! Sääli kimp preestreid, kimp koguduse liikmeid, kimp pühapäeva- kooli-õpetajaid. On see ka meie osa? Kui meid leitakse olema ilma Kristu- seta, siis: jah! Oh, et meist ühtegi ei leitaks olema ilma Kristuseta!

Spurgeon.

siis?“ Ja ta laskis oma vaimusilme eest mõõ- duda nii mõnegi kok- kuvaremise, millesse ta vaadeldud, ja imet- les, kui kindlad tunnevad inimesed endid olema mõõduvas ja kaduvas, ja kuis nad ei taha näha, milline halastamatu on elu ja kui varisev on inimene ning mida vajab hing, et õnnes ja õnnetusel püsida auga. Talle tuli meele lause, mille ta luge- nud kord kuskil vanas talumajas: „Siin ehitame küll kindlalt, ometi oleme vaid võõrad külalised. Seda, millele peaksime kõige rohkem ehi- tama, usaldame kõige vähem.“

Kui ta trammist lahkunud, ütles isand, kes istus tema vastas, oma naabrille: „Londonis võib neid palju näha ringi jooksmas, ja nende koos- olekuil esinevad endised kurjategijad, õeldes, nad olevat leidnud Jeesuse. Nad teevad ju palju hääd, kuid see kõnelus Jeesusest on imelik ja ei sobi meie ajale. Elektrivalgus on liig hele, ja teadus on need asjad ammu ümber lükanud.“ „Oodake ainult,“ vastas teine, „kas mitte elektrivalgus ja jumalavastane teadus varem ei kustu kui Issand Jeesus. Kuid sellest välja minnes, pean tunnistama teile, kui ma keset paljuid teisi nä- gusid näen ühe nõندانimetatud ime- lise inimese näo sära, siis leian ma alati, need üksi vaatavad tõeliselt inimlikult, nendele võiks igaal hetkel kõnelda sellest, mis inimesi puudu- tab sügavaimalt, ja seda kuuldaks tingimata ning mõistetaks, kuna saad- kaks jälle teadmise, et veel on ma- ilmas elavaid hingi. Peab aga olema isiklik läbikäimine Jeesuse imelikku- sega, see on küll otse ümberpöörd- dult nende arvamiselle, kes seisavad väljaspool: tõeliselt on nad võõrdu- nud elavast elust, nemad, keda haaranud isiklik ahnus ja kes keerlevad oma mina ning päevamurede üm- ber, kes jalgavad nõuandeid, ohver- davad vaestele, külastavad kontserte ja teatreid. Ei, inimeselt nõutakse palju suuremat, kui tema inimlik ole- mus ei pea murduma tema looma- likkuses, nõutakse koguni teistsugust andi, ja nimelt seda lõpmata suurt, kõige tardonud meele läbimurdmist, tumeda ükskõiksuse ja kinnisuse lä- bimurdmist, selle ülestõusu endaga rahulolemise haust, — nimelt seda nimetatakse sääli „Issandaks Jeesu- seks“ ja pühitsetakse kui inimese tõelist sündi. On see tõesti nii ime- line? Kuid nõnda oli see alati: neid, kelles võimust saab tervenemine ja kes leiavad oma hinge-Issanda ja seda tunnevad, neid naeravad alati teised, kellele kõik näib imeli- sena, ainult mitte nende endi mõt-

(Lõpp 7. lhk. 3. veerul.)

Pääkortereri

märkused.

Rahvusvahelisest pääkorterist saime teate, et komandör Mitchell, rahvusvaheline sekretär Päästearmee töö üle Euroopas, Austraalias ja Kanadas on surnud Londonis kauaaegse haiguse järele. Komandör oli Päästearmee üks tublim mees suure usaldusega. Tema on olnud tähtsamate ülesannetega ja oli igalpool laialdselt armastatud ja lugupidatud, oma jumalakartmises sisemiselt väga tugev iseloom, armastusega inimsoo vastu. Komandör oli surres 57 aastat vana, jättes leinama abikaasa ja 4 last, kes kõik töötavad ohvitseridena Päästearmees. Meie õnnistame tema mälestust ja palume, et Jumal võtaks õnnistada ja kinnitada proua Mitchell'i ning tema lapsi. Hingaku see austatud armee-juht rahus.

Aruanded, mida oleme saavutanud „hingede võitmise“ sõjakäigust, teatavad häast edust Eestis ja Lätis. Praktiliselt iga korpus teatab andeksandmise otsimist patuste ning pühitsuse taganõudmist kristlaste poolt.

Meil on rõõm tervitada brigadööri, kes on nüüd kosunult jõudnud tagasi Rootsis. Meie täname Jumalat Tema teenistuse eest ja usume, et ta juhatab meid suuremaile võitudele.

Üldsekretär külastas hiljuti Tartut, kus ta oli südamlõikult tervitatud. Koosolek oli tähelepanemisväärne, ja ta leidis ohvitseri ning seltsilisi täis lootust tulevikule. Paluge Tartu eest!

Ühenduses kõigi teiste maadega, kus töötab Armee, meie toome nüüd ka Eestisse „Mööga ja kilbi brigaadi“, mille üle on lähemalt seletatud selle numbril seitsmendal leheküljel.

Keegi ei või ülihinna Jumala sõna korrapärase lugemise väärtust ja kavakindlat palvet. „Mööga ja kilbi brigaad“ tahab selleks aidata kaasa, ja meie loodame, et paljud saavad kasu sellest korraldamisest.

Jumal võib pakkuda patusele armu rohkem kui patune seda nõuab! Et meid vahemehe läbi lepitatakse Jumalaga, vastu võtame Püha Vaimu ja Jumala vaenlastest saame Tema lasteks, see on Jumala arm Jeesuse, meie Issanda läbi. *Augustinus.*

Mida sa tahad teha Jeesusega?

Kirjutanud asutaja, kindral William Booth.

Pane tähele, et ma ei küsi: „Mida pean mina tegema?“ Aeg, mil ma selle küsimuse esitasin endale, on juba ammu tagasi. Kuuekümne seitsme aasta eest heitsin ma end Tema jalgade ette ja lasksin Teda enda südamesse. Ma pole kahetsenud iialgi, et ma astusin selle sammu. Ja ma tean, et ma seda ka iialgi ei tee, sest selle läbi olen teinud auulisi kogemusi.

Nüüd ei seisa küsimus mitte selles, mida mina pean tegema Jeesusega, vaid mida sina Temaga päälle hakkad. Kas ma võin aidata sind, et sa võiksid teha õige otsuse?

Igatahes midagi ometi toimid sa Temaga. Ükskõiksus on võimatu. Võimalus midagi õiget teha kohustab seda ka ära kasutama. Keskeed ei või üldse olla siin. Üks kahest, kas oled sa Kristuse poolt või vastu. Kas võtad sa Teda enda südamesse või lükad sa Tema tagasi enda kahjaks.

Tegevus, mida taevane Isa laseb sulle saada osaks, on sellest, missuguse seisukoha sa võtad Kristuse suhtes. Mõtle sellele, kui sulle tehakse ettepanek saada Jumala omanduseks. Mõtle ka sellele, kui sa tahad otsustada, et Jeesus Kristus tahab pakuda sulle Oma taevast Isalt vabadust ja täielist pattude andestust, lepitust Jumalaga, puhtust, võimu, õnne ja elu, õnne ja surmas ja igavesti kestvat õnne. Sinu seisukohast Tema vastu on selle sinu igavene saatus — taevas või põrgu!

Sinu seisukohast Jeesuse Kristuse vastu on selle ka meeste ja naiste päästmine või hukkumine, kes elavad sinu ümber või kes elavad pärast sind. Sinu pääl on väga tõsine vastutus. Kes võib mõõta, millise pöörde oleks meie elus tekitanud sündmus, kui ülempreester ja juudid oleksid tunnustanud Jeesust Kristust ja Teda krooninud endi südame Kuningaks? Ükski inimene ei ela ainult enesele. Ükski ei või määrata tagajärgi, mis tekivad tema isiklikust seisukohast.

Üles seades neid pühi vaat-lusi, tahaksin ma küsida sinult: mida sa teeksid Õnnistegijaga, ja nimelt just nüüd?

(Järg 6. lhk. 1 veerul)

Kõigile seltsilistele ja sõpradele.

Väljaandja on lahkelt võimaldanud proua Pennick'il, minul enesel ja meie kahel pojalt väljendada sügavat hindamist lahke tervituse eest, mille osalisteks saime vastuvõtmisel sellele maale.

Meie tulime teie juure kui lihtsad salvatsioonistid, et teid teid meie suurima võimaluseni. Meie tulime rõõmuga, ja kõik meie huvid on koondatud Armee tööle Eestis, kadunute päästmiseks, langenute ülestõstmiseks, kurbade tröstimiseks ja Jumala rahva julgustamiseks.

Teie eest palun, et võiksite omada tervist ja jõudu tõsise edu saavutamiseks — hinge edu, — mille rikastamine tuleb ainult kristlikust teenistusest.

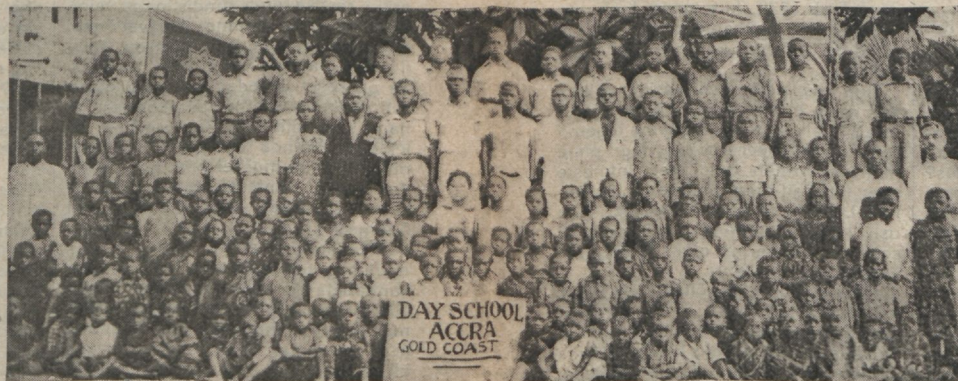
Anname Kristusele esimene koht meie elus. „Et igas asjas võiks olla eesõigus Tema.“ „Tema, kes oli rikas, aga kes sai vaeseks, et meie Tema vte läbi võiksimme saada rikkaks.“

Teie teenistuses,

HENRY R. PENNICK,
STAABIKAPTEN.

Üks üldsekretär Eestile ja Lätile, staabikapten H. PENNICK pe: konnaga.

Üks Päästearmee koolidest kullakaevanduses, Lääne-Aafrikas.

Kas surm on saladus?

Komandör L. S. Brengle.

Üks inimene, kes oli sündinud dimisest saadik pime, ütles, ta olla arvanud, et päike peab olema jämeda trummihääle sarnane! Meie naerame selle üle, unustades, et meie arvatavasti eksime tähelepanekus, sest et meie ligneme sellele vale sündsusega.

Maastiku ilu ja võlitud taevaste au ei ole antud meile teada kuulumisemele läbi. Muusikaline kooskõla ei ole antud meile teada puudutamise, nägemise või haistmismeeltele läbi, vaid kuulmisnärvi läbi.

Meie ei või käsitada südametunnistuse küsimust mälu harjutuse läbi, või lahendada matemaatika probleemi südametunnistuse läbi. Kõik, mida meie võime teada, on ilmutatud meile mõne vastava meele või kogemuse kaudu.

Kas surm on saladus? Jah! Eil igale kogemusele ja meelele hirmus ja seletamatu saladus. Meie vaatame kirstu, kus lamab meie kallid surnu; meie vaatame hauda oma vaese, väikese mõistuse ja arusaamisega. Ei, see on, nagu vaataksime välja valgustatud toast läbipääsmatusse pimedusse ja tirmsesse öösse. See on kõik südant-purustav imestus, hävitus ja saladus. Meie arusaamine on abitu ja tumm küsimuse ees, ja meie purustatud süda murdub kurvastuse koorima all, mida mõistus ei suuda tõsta üles.

Kuid kas oleme meie jäetud igasuguse meelela või kogemusele, mis võib tõsta koorimat, rahustada kurvastust ning lahendada saladust? Ei, tänu Jumalale, eil Üsk on kogemus, millega võime lahendada seda küsimust, ja usu jaoks ei ole surmas miskisugust saladust.

Meie õndsale surnule pole puusärk kitsaks ja lukustatud vanglaks, vaid see on rahulik puhkepaik.

Haud ei ole põhjatu kuristik, vaid avatud uks, mille läbi armsad on läinud Kuninga ette, Jeesuse avalikuks saanud ilmumisse, pühade lõpmata rõõmu ja ühiskonda, mis on täielik. See on pääsuke kitsikusist ja pisarast, vaevast, kiusatusist ja piinadest igavikku, igavesse õnnistusse, kus „Jumal tahab ära pühkida kõik pisarad nende silmist ja surma ei pea enam olema, ega leinamist, ega kiusandamist, ega vaeva ei pea enam olema.“

Üsule tähendab surm lihtsalt, et selle maailma lõikusväljal on korda saadetud määratud ülesanne ja armsam on läinud koju; päevaülesanded on õpitud, (Järg 6. lhk. 3. veerul)

Rahvusvahelised teated.

Rootsis. Kõik korpused üle maa korraldasid sööminguid ja annete väljajagamis puudustkannatajatele. Tuhanded puudustkannatajad lapsed on vastu võtnud riietust ja muud abi, haigeile ja vanakestele viidi anded koju. Kõik asutused korraldasid pühade jõulupuud ühes lõunaga.

Saksamaal. Kõigis linnades Päästearmee korraldas jõulupühi puudustkannatajale. Berliinis ühes suuremas Krolli restoranis olid kutsutud 2000 inimest. Pääle hää lõunasöögi sai iga küllaline korvi mitmesuguste söögiainetega. Berliini ajalehed avaldavad ühel häälel sügavat tänu suure inimsoo armastustöö eest, mida teeb Päästearmee. Ka teised linnad on teinud, mis nad on võinud: Leipzgis oli kutsutud 1000 võõrast, Dresdenis — 400, Hannoveris — 350 jne. Suurt tähelepanu on pööratud isearanis laste riietuse päale.

Prantsusmaal. 1. jaanuaril avas Päästearmee ujuva öömaja mees-tele. Asutus on sisse seatud laeval „Luise-Katarina“, kus on olnud Pariisi keskpaik. Öömaja on sisse seatud kõige uuemate ajakohaste nõuete järele. Säälsamas võib saada hommiku- ja õhtusööki. Pariisi ajalehed tervitavad Päästearmee algatust ja hoolt. Asutuse avamine äratas seltskonnas suurt huvi.

Jaapanis. Lõikusepühad andsid enneolemata tagajärgi. Raha on sisse tulnud 102.500 jeeni, s. o. 4.500 jeeni rohkem kui läinud aastal. Jaapanis sünnivad imelised päästmisjuhtumised.

Hiinas. Põhja-Hiinas on käesolev aasta eriti raske — pärast suurt põuda tuli vihm ja uputus. Ühes maakonnas külastasid ohvitserid 45 küla, vaatades säälsaid elamistingimusi ja jagasid toetust vilja näol 6500 isikule. Ping-Ti-Chuanas on meie pudrukõök tegev juba 10 kuud ja toidab iga päev 3000 isikut.

Peipingis ja Tientsinis avati 9 uut abi-jaama, mis igapäev kuni 1000 inimest toetavad ülalpidamise jagamisega.

Lääne Indias. Suure põua tagajärjed annavad ikka veel tunda. Kuigi vihma on juba sadanud, pole midagi veel kasvanud. Veel üks kord saatis Päästearmee abi nälga-kannatavatele Jamaikas, jagades elanikkudele leiba, suhkrut, jahu, tangu ja piima. Ohvitser, kelle hooleks oli antud abiandmine, on sõitnud ära üldse 5000 inglise miili.

Mida sa tahad teha Jeesusega?

(Järg 4-dalt lhk.)

Sinu ees on mitmesugused teed.

Mida sa tahad teha Jeesusega?

See ei tähenda mitte: Mida sa oled teinud? või: Mida sa mõtled teha, kui sa võitled surmaga? Ma toon Jeesuse sinu ette ja palun vastust minu küsimusele. Mida sa tahad teha? Kas ma peaksin lähemalt puudutama mõnda võimalust, mis sul on?

Sa võid salata Tema jumaliku olemist. Sa võid öelda, et Ta oli petis. Tema ajal oli palju inimesi, kellel oli see arvamine Tema kohta, ja ka meie päevil on paljusid, kes mõtleavad sedasama. Mõned lähevad isegi nii kaugemale, et ütlevad, Ta olla saatan. Mida ütled sina selle kohta?

Ei, sellega sa ei või olla ühel meelel. Hää, aga siis sa võib olla salgad, et sul pole vaja Õnnistegijat. On võimalik, et sa ütled: „Mul pole hinge; minu juures pole seda ka pärast.“ Või sa võid ka seletada, et sa pole ialgi patustanud, ja arvad seepärast: „Ei peeta miskisugust vii nsepäeva kohut. Mul pole Õnnistegija järel ühtki igatsust.“ Täpsalt samuti kõnelesid saduserid, ja on tänapäevalgi tuhandeid, kellel on just sama arvamine.

Siis on sul veel üks võimalus. Sa võid Jeesuse avalikult tagasi lükata. Sa ütled lihtsalt, kas oled sa veendunud või mitte: „Ma ei taha Teda.“ Oli palju inimesi, kes Jeesusest lahti said niisugusel kombel, kui Ta viibis veel maa pääl. Nad surmasid Tema koledal kombel ja naelutasid Ta risti, selle asemel, et lasta Teda endi südamesse. Vaata nende verejanulisi silmi. Kuula nende märatsevat karjumist. Vaata, kuidas nad kisuvad Tal juukseid pääst, sülitavad Tema pühasse näkku, panevad selga Talle pilkavaid riideid, ja soovivad Tema pähe taevast alla tulema needmisi.

Nad eelistavad Parrabast. Nõnda ütlesid nad vähemalt.

Sa võid oletada, et oled võtnud vastu Jeesuse, ja sa toetud vast Tema pühale nimele, ja ometi võib sinu süda olla kaugel Temast. Paljud inimesed olid nõnda sel ajal, kui Ta veel viibis maa pääl. Jeesus tegi neile etteheiteid: „Aga miks teie mind hüüate: Issand, Issand, ja ei tee mitte, mis ma ütlen?“ (Luuk. 6:46).

Mida sa ütleksid selle kohta, kui sa oleksid mitte midagi ütlev, jõuta ja ilmalik vormi-inimene? Sa ei tahaks olla see, ja arvad, et sa tahad omada midagi tõelist, kui sa juba kord tegutsed usuga. Sa ei tahaks olla silmakirjateener.

On aga veel üks teine laad, kuidas sa võid vabaneda Kristusest. Sa

võid asuda täiesti erapooletule seisukohale. Paljud inimesed Jeruusalemmas ei hoolinud suuremat sündmustest noil päevil. Ärid olid kõik avatud Ostjad ja müüjad olid täiesti tegevuses. Peeti pulmi ja pidusid. Inimesed lõbutseisid, ja kuna Jumala Poeg rippus ristil, olid mängud ja lõbustused täies hoos. Inimesed olid ükskõiksed ja seepärast nad ei muretse nudki.

On võimalik, et sa oled inimene, kes häämeelega ilustab üht asja, või sa võid nagu Pilatus aralt viivitada ja tegutseda selle järgi. Kuidas sa end asetad selles mõttes?

Vaatle Pilatust. Ta oli Kristuse poolt ja oleks ta häämeelega vabaks mõistnud. Aga kui ta oleks tegutsenud oma südametunde järgi, oleks ta kaotanud rahva poolehoidu. Siis oleks ta sattunud keisriga vastollu ja oleks kaotanud koha. Seepärast saadab ta parem meie Issanda koledasse surma, kui et end asetada niisugusesse hädaohtu.

Kuid mitte selles pole maavalitseja täieline eksitegu. Ta ei lükanud Kristuse surmasse mitte ainult isikliku omahuvi põhjusel, vaid ta püüdis end veel ka vabandada, kuna ta süü lükkas kellelegi teisele.

Kuulud ka sina nende hulka, kes ära tõukavad Kristuse ja pääle selle teevad veel katset, kedagi teist teha selle eest vastutavaks?

Tahan nimetada veel mõnda iseloomu, kellele sina võiksid sarnelda. Mida sa ütleksid selle kohta, kui sind tembeldataks Juudaseks? Annad sa ära oma Issanda ja müüksid ära, nagu seda tegi Juudas?

Oh, tagasilangenu! Kord olid sa ristisõdur. Jah, sa armastasid Jumalat ja kiitsid teda, ring andsid töötuse, et sa tahad jääda Talle truuskurmani. Ja siis sa loobusid temast.

Miks sa jätsid oma Issanda? Kui palju sa said oma teo eest? Juudas sai 30 hõbeseeklit.

Kui kõrgeks sa määraksid hinna Jeesuse eest sel tunnil? Milles see seisab? Ühes äris? Naises? Abikaasas? Ametikohas? Illusas riietuses? Spordis? Kindlas aasta-sissetulekus? Kas sind rahuldaks niisugune viimase lõpu hind? Juudast ei rahuldanud need 30 hõbeseeklit, ta põlgas neid ja nende läbi tõmmati ta meeletusse. Niisugune hind ei rahuldaks ka sind selles ajas ja igavikus.

Kuid on olemas veel üks teine tee, millele sa võiksid asuda. Ma tahaksin seda sulle soovitada kogu südamest. See on olnud juba ammu enne sind. Ma tahaksin sulle seda veel kord lähemalt seletada. Need

read võivad anda sulle parima võimaluse, mil sa võid võtta vastu Jeesuse.

Põlvita kahetsuspingi ette; võta vastu seda õnnistust pakkuva Jeesuse kui oma Õnnistegija ja anna end Tema võimu alla. Lase iga oma mustusplekki ära pesta Tema veres; aseta Teda oma südamesse kui kuninga ja võitle Tema eest, nii palju kui sa aga jõuad. Seda teeksin mina, kui ma oleksin mõõduandev sinu jaoks.

Mina tegin seda rohkem kui kuuekümnelt aastat eest ja sain õnnelikuks.

Kas surm on saladus?

(Järg 5-dalt lhk.)

ja Isa on tulnud, et võtta oma last koolist koju; või oli tulemas miskisugune õnnetus, mida Jumal oma tarkusega ei arvanud paremaks kõrvaldada, vaid enne seda pidas tarviliseks võtta ära oma armastatu. (Jees. 57:1).

Usk rajaneb Jumala sõna pääle ja leiab, et see on ainuke kindel tugi, millele ta on ilmutanud. Siin on mõned tõeolud, mida Ta tegi teatavaks.

1. „Inimestele on seatud üks kord surra.“ (Eebrea 9:27). Surm on määratud Jumalast. See on tõeolu, mida peab uskuma, kuid mitte arvustama seda. Ja kui meie lihtsalt usume seda, küsimata miks, siis ei ole selles saladust. Aga kas Jumalal on midagi teha meie suurem ajaga? Kas Tema on määratud tunni?

2. „Elav, ja olin surnud, ja vaata, ma elan igavesti igaveseks ajaks, aamen. Ja Minu käes on põrgu ja surma võtmed.“ (Ilmut. 1:18). Tema mitte ainult ei määra surma, vaid Ta avab ukсед, sest Temal ükski on võtmed. Ükski ei lähe sisse sinna saladuslikku vaimude-maailma, kuni Ta ei lükkä ära surmaväravat, et nad võiksid minna sisse.

See on ka tõeolu, et uskuda. Saladus algab säält, kus meie loobume uskumast ja hakkame arvustama ja püüdma mõista; kui meie küsime: miks?

Aga kas meie ei või küsida: miks? Kas meie ei või püüda jõuda selgusele? Jah, aga meie peame tegema seda suure ettevaatusega, nagu pime inimene tunneb oma teed inimeste seas tänavail ning tundmatuil läbikäikudel. Ja meie peame tegema seda usu kindlal juhatusel, kui meie ei soovi, et iga samm oleks hädaoht ja võib olla ka hukatus.

Mõtteteadus võib võimaldada meie kannatada ahastust meie armsate surma üle, kuid ainult usk kannab hoolt ja teeb tugevaks kindla toiduga Jumala sõna töötuse ja eesmärkidega, mis võimaldab meile sellel tunnil võitu. (Lõpp 7. lhk. 1. veerul)

Kas surm on saladus?

(Järg 6-dalt lhk.)

Üks naisohvitser, hiljuti ilma jäänud oma emast, kes oli kõik, mis oli temal üle jäänud ta perekonnast ja armsatest, kirjutas, et tema oli mitu korda lugenud 15. päättükki 1. Korintuse raamatust. Sellele Jumala sõnate tema põhjendas oma usku, ja selle sõna läbi Jumal kinnitas teda suure troostiga. Valu võib tungida läbi nagu mõök ja valutada nagu mädapaise. Kurvastus võib olla väljendamatu kibe, ja tühjus väljaraakimatu, aga usk leiab kindla jalalase Jumala sõnast. Usk haarab kinni töötustest ja tõstab oma silmad Tema muutmatule tarkusele ja armastusele.

Ja meie oleme targad, kui olles veel ümbritsetud oma armsamate, täidame oma mõtted ja südamed nende kallide tõdedega, mida Jumal on ilmutanud, nii, et kui torm tuleb meie pääle, nagu see kindlasti juhtub ühel päeval, oleksime siis ette valmistatud selleks.

Mõõga ja kilbi brigaad.

Soovime asutada nõndanimetatud „mõõga ja kilbi brigaadi“. Sellesse võivad kuuluda kõik „Sõjahüüu“ lugejad, kõik seltsilised ja sõbrad, kes tahavad süstemaatiliselt lugeda piiblit. Igas „Sõjahüüu“ numbris avaldatakse alati iga kuu jaoks piiblitekstid, mis on kasulikud niidasti ohvitseridele kui ka sõduritele, ühtlasi ka sõpradele. „Mõõga ja kilbi brigaad“ on rahvusvaheline ja igapäev loevad kõik brigaadi liikmed üht ja sama piiblikohta.

„Mõõga ja kilbi brigaad“ teeb eestpalveid igal nädalal mõne maa, ehk rahva, ehk mõne tööharu eest. Brigaadi liikmed Eestis mäletavad oma palvete sedasama tarvitust, mille pärast ohkavad meie seltsilised kogu maailmas.

Piiblitekst oleks hää vülja lõigata ja piiblis alal hoida. Brigaadi võib kuuluda igaüks, kes töötab järgmist:

1. Iga päev lugeda tähendatud piiblikohta.
2. Eestpalvet teha ülestähendatud iganädalase teemi järele.
3. Kui osavõtja ise on päästetud, püüda igal nädalal rääkida vähemalt ühe inimesega tema hinge seisukorra üle.
4. Võimaluse järele otsida uusi seltsilisi.

Kutsume üles seltsilisi ja sõpru võtma osa sellest õnnistatud organisatsioonist.

Mis sünnib võitlusväljal.

Tallinna I korpuse juhtumised.

Brigadör Karl Johanson juhatas aulist koosolekut sõdurite reedel, 13. detsembril l. a. läbisõidul Rootsi.

Reedel, 20. det. l. a. külastas korpust ensain Eric Eijel. Tema pidas laulu- ja muusikaõhtut. Ka tema oli läbisõidul Rootsi.

Jõulupühad on tulnud ja läinud. Esimesed jõulupäevade koosolekud polnud mitte nii rahvast täis, aga midu oli hää ja Jumal oli melega.

Vana-aasta viimasel päeval oli umbes 100 veest inimest kogunud jõulupaule. Arvan, et see tund oli igale osavõtjale õnnisturikas.

Avaliku uueaasta vastuvõtmise pidasime vana-aasta õhtul. Suur rahvahulk võitis vastu uueaasta laulu ja palvega.

Uueaasta pühi, samuti ka sõjakäigu koosolekuid, külastas palju rahvast ja hingi on päästmit saanud. Halleluujal!

Pühapäeval, 22. det. l. a. ja laupäeval, pühapäeval ja esmaspäeval, 11.—13. jaan. s. a. oli mul rõõm külastada Tartu korpust, kus juhatacin koosolekuid. Mitu hinge sai päästetud. Mul oli ka esõnnig, et kokku saada staabikapten H. Pennick'iga, kes on uus üldsekretär Tallis ja Lätis. Tervitame teda varsti meie Tallinna korpuses.

Meie korpust on saanud väga suure kurbuse sellel põhjuse, et meie truu sõber ja majaperemees lektor H. Põhl on surma läbi lahkunud meie hulgast. Korpust on suures leinas. Issand trõõstigu ja aidaku tema omakseid. H. Põhli mälestusõhtu peeti korpuses 28. jaan. See oli auuline ja õnnisturikas tund. Mälestati H. Põhli kui truud Armees sõpra.

Mis puutub tulevikus juhtumiste kohta korpuses, siis palun kõiki meie sõpru ja seltsilisi, et kuulda ja vaadata järele.

Ernst Molin, ensain.

Tartu korpuses põleb tuli.

Staabikapten H. Pennick külastas Tartu korpust 13. jaanuaril. Õhtul oli välja kuulutatud koosolek noorsoole, kuid olid ilmunud ka täiskasvanud; saal oli tungil rahvast täis. Koosolek oli väga elav ja õnnistatud. Staabikapten on suur lastearmastaja; nähes enda ees kaunis hää hulgakese lapsi, pidas tema neile väikestele erilise kõne, nimetades end „onu Harry'ks.“ Lapsed olid väga huvitatud ja kuulasid suure põnevusega, kui onu Harry neile jutustas Jaapani lastest, kes istuvad põrandal, söövad ja magavad ka põrandal, sest neil ei ole majas mingit mööblit. Jaapani laste eeskujul järele käskis onu Harry lapsi samuti istuda põrandale. Koosolek lõppes auulise tagajärgel: 13 hinge õttustasid end and Jumalale.

Sõjakäik on seni olnud meil Tartus auuline. Igal õhtul oleme võinud näha hingi armuaujärje ees põlvitamas. Läänud nädala jooksul on päästmit otsinud 66 täiskasvanut ja 19 last. Au olgu Jumalale! Üks väike pühapäevakooli poiss päästeti ühel õhtul enne sõjakäiku. Ta tuli koosolekult koju ja rääkis igapäev oma emale: „Ema, ma pean ühe hinge Jeesusele tooma.“ Ema ei saanud aru, mis see tähendas, kuid õttustas viimaks ise tulla koosolekule. Sõjakäigu esimesel päeval tuli ema pühapäeva hommikul pühitsuskoosolekule ja ta päästeti. Nii sai poisike tõesti ühe hinge võitjaks; tema võitis oma ema Jeesusele. Saatan on ka väga vihane, ta on välja saatnud kõik oma teenrid ja kannupoisid, et moodustada ühise väerinna meie vastu. Kui meie oma saalis peame sõjakäigu koosolekuid, jooksevad väljas sajanded vastased tormi meie ruumi pääle, et segada päästesõjaväge, kuid see ei kohuta meid, sest Issand ise on melega ja saatan oma vägedega peab taganema. Halleluujal! Võit on meie Kuningal! L. Bakul, envoi.

Päästearmee Rahvusvahelised piiblitekstid vebruaris.

2. Samueli raamat. R. 14. — 6 : 27—38
L. 1. — 23 : 1—23 L. 15. — 6 : 39—49

P. 2. — 24 : 1—14 P. 16. — 7 : 1—10
E. 3. — 24 : 15—25 E. 17. — 7 : 11—23

Luuka evangeel. T. 18. — 7 : 24—35
K. 19. — 7 : 36—50

T. 4. — 3 : 1—9 N. 20. — 8 : 1—15
K. 5. — 3 : 10—22 N. 21. — 8 : 16—25

N. 6. — 4 : 1—13 L. 22. — 8 : 26—39
R. 7. — 4 : 14—27

L. 8. — 4 : 28—44 P. 23. — 8 : 40—56
E. 24. — 9 : 1—11

P. 9. — 5 : 1—11 T. 25. — 9 : 12—22
E. 10. — 5 : 12—26 K. 26. — 9 : 23—36

T. 11. — 5 : 27—39 N. 27. — 9 : 37—50
K. 12. — 6 : 1—11 R. 28. — 9 : 51—62
N. 13. — 6 : 12—26

Vebruarikuu palveteemid.

1. nädal — töö pärast Ungaris ja Austrias.
2. nädal — vangide eest.
3. nädal — Päästearmee meremeeste ja sõdurite ühenduse eest.
4. nädal — eneseärasalgamise nädala eest

Mineviku töötused.

Kui teie kõik ainult oleksite truid töötustele, mis antud minevikus, oo, millise võitjate hulga teie moodustaksite!

Kolm tütarlast trammis.

(Järg 3-dalt lhk.)

tetu ja sisutu askeldus ning toimingu.

Teine härra vaiks ühe hetke ja ütles siis: „Nii, siin ma pean välja astuma, võib olla kuulen teid varsti jutlustamas ühel tänavanurgal? Minu soovitus!“

Vagunisse jääja oli äritatud ühe hetke; rõhuvalt tundis ta, kui suurell ollakse võõrad inimese ja inimese vahel; siis aga sai talle selgeks, et Jumalast loodud inimeste seltskonna sügavaim olemus ja saladus ei peitu mitte selles, et vahetada kaupu, sõlmida lepinguid, asutada ühinguid, vaid et nägid järelijätmatult ja tänuta paluksid pimedate eest, ohverdaksid ja kannataksid ja neile pimedale andestaksid nende pimeduse, nii nagu nad tahavad, et andestataks neile endile, — see kõik võiks täita kohutavat kuristikku, mis aigutab inimeste vahel, kes sõidavad ühes trammis üksteise vastu, vastastikku vaatlevad üksteist, naeravad, imestavad ja vihkavad — kuni saabub lõpujaam ja kõik ruttavad välja igaüks erisuunas.

Lektor Hans Pöhl †
In memoriam.

Lektor Pöhl surmasõnum on kindlasti äratanud suure kurbuse igas ringkonnas, kus ta oli tuntud ja kus ta eluajal tegelikult töötas, ja see on täiesti raske aru saada, et teda enam ei ole.

Kui kellegi kohta võib öelda, et ta puudub, kui ta koht on tühi, siis võib seda öelda lektor Pöhl kohta.

Oma hariduse ja praktilise võimega, kui idealist ja kristlik inimene on ta noorest põlvest saadik jaganud oma huvi mitmele ülesandele, nii hästi usulisele, sotsiaalsele ja kultuurilisele.

Ta oli mees, kes näitas algatust, energiat ja vastupidavust selles töös, mida ta tegi. Ta oli ka mees, kellel oli kõikide jagamatu usaldus, mis avaldus tema mitmel vastutusrikkastel kohtadel riigi- kui ka ühiskondlises tegevuses.

Rootsi vähemusrahva eesvõitlejana Eestis on ta teinud hindamata tööd ja alati on ta hoolitsenud rahva hää käekäigu eest.

Tema isiklik lahke iseloom tegi teda armastatuks ja lugupeetuks, ja Päästearmee oli ta sõber, kes aru sai meie tööst.

Päästearmee nimel tahan öelda siinkohal lektor Pöhlile tänu.

Tänu sulle sinu teo eest inimkonna hää käekäigu pärast. Tänu sinu ustava sõpruse eest kristliku ja kõige hää töö vastu. Önnistagu Jumal erilisel pr. Pöhlil ja kõiki perekonnaliikmeid, kes haua juures leinavad. Kui auline teada, et ta suri usus Päästjasse, keda ta armastas ja teenis siin maa pääl. Jällegemine tuleb siis, kui koidab igavene hommik.

Selle ajani hinga rahu, armas vend! „Öndsad on need surnud, kes lissandas surevad; nende teod käivad nende järele.“

Karl Johanson,
brigadör.

PÄASTEARMEE

Tallinna I korpus U. Sadama t. 11-a
Tartu korpus Tähe tän. 124 Tartu

Koosolekute aeg:
Pühapä.: kell 10 e. l., kell 3 ja kell 7.
Ärip.: teisip., neljapä. ja laup. kell 1/2 8.
pühapäevakool igal pühapä. k. p¹/2 1.

Tallinna II korpus
Rataskaevu tän. 22 Tallinn
ainult laupäevadel ja pühapäevadel

PÄASTEARMEE JÄRELURIMISE BÜROO

otsib ärakadunud isikuid, nii Eestis kui ka välismaades. Täna des üle kogu maailma ümbritsevat Armeed organisatsioon, on korda läinud paljusid leida. Maks: Eestis — Ekr. 3.— Välismaal — Ekr. 5.— Adress: Riga, Matisa iela 11/13 dz. 6. Tallinn, U. Sadama t. 11-a.

„Sõjahüü“ aanimestik jaanuaris.

	Ohvitserid:	eks.
Ensain	Ernst Molin	50
"	Ruth Molin	25
Leit.	Johannes Tamm	40
"	Karl Bernhart	48
Envoi	Liisa Bakul	125
Leit.	Maria Blees	125
"	Ida Matveus	125

Allohvitserid ja sõdurid

	Tallinna I korpus	eks.
Seersant	Eva Viikman	105
"	Hilda Sandberg	100
Nekrut	Vambola Lubi	100
Sõdur	Maria Liedeman	85
"	Feodosia Leemann	60
"	Emelia Niemann	50
Seersant	Äide Tennisberg	20
"	Ädele Salm	40
"	Juulia Kanter	40
Sõdur	Lovise Damm	40
Seersant	Olga Viikman	35
"	Amalia Sagar	30
"	Vladimar Muul	30
"	Voldemar Leemann	30
Nekrut	August Nukk	30
Kassahoidja	Jaani Kütt	(25) 25
Sekretär	Anna Mällo	25
Noorsoosekr.	Älisse Reinberg	(25) 25
Muusikant.	Maria Ernits	25
"	Äide Matveus	25
Kandidaat	Hilda Einmann	25
Sõdur	Liisa Krikkmann	25
"	Meeta Tauberg	55
"	Liisa Rattik	25

Tallinna II korpus.

	Tallinna II korpus.	eks.
Nekrut	Valter Tammerik	30
"	Johannes Kivistik	30
"	Anette Reisman	25
Sõdur	Elisabeth Ahlberg	25
"	Alice Lõuke	25

Tartu korpus.

	Tartu korpus.	eks.
Nekrut	E. Rätsep	37
"	E. Jack	31
"	E. Kaan	25

Reg kulub.

Aja kulutamine on nagu pangust raha väljavõtmine. On üks päev möödunud, siis on üks päev vähem järele jäänud.

Laula Jumalale auks.

1.

L. M. 236.

1. Oh, kuula, hing, kuis kostab sõjalaule nüüd läbi maa ja ükselt uksele. Need suured töed, mis jutustavad helid sest sõjast, kuni lõpp saab patule.

K o o r : Ristitud tules Päästearmee, Maailma võitkem nüüd tule, verega. ;;

2. Nüüd edasi! Maailm me laulu kuulgu, kõik hinged, Jeesus kutsub rõhvituid. Ja pimeduses kostab laulukaja, viib koju rändajaid ning kadunud.

3. Nii kaugelt kui kõuekõmin, kajab meil sõnum päästva armu täiusest. Kõik mures hinged vaikselt põlvitavad Su ees, oh Issand, oma nõtrusest.

4. Siis, võitjad, pärast väsilavat võitlust aupäev on koitmas, möödab patuöö. Me võitlussiht on — päästa hingi patust, siis langeb saatan, tema riik ja töö.

2.

R. M. 259. I. M. 294.

1. Iga hing siin tunneb janu, Otsib vabastamist patust, Issa sõnum kõigil kõlab, Igaüks võib armu saada.

K o o r : Igaüks võib tulla nüüd, Igaühte Jeesus ootab, Ärmsalt kätt Ta sirutab, Ühtegi ei lükka ära.

2. Sõnum kõlab kõigil rahvail, Kõigil keeltel, suguvõsal, Mitte ükski targar, rikkal, Tänu Issale, see kõigil.

3. Kõigil vaestel, vaevatudel Rõõm ja lootus ärkab jälle. Kaob kurbtus, kaob kartus, Igaüks sääl jõudu omab.

4. Kõigi maade rahvastele Kõlab päästmise hüüdsõna, Kuuln täna Jeesust hüüdvat: „Kes Mu juure tulla tahab?“

3.

1. Kui on süda väsinud ja halge, Jeesule räägi! ;: Puudub rõõm ja hingerahu õige, male kõnele sest!

K o o r : Jeesule räägi, Jeesule räägi! Truuimat sõpra ei leitagi tõesti. Ta sulle kingib jahutust ja troosti, Aitab sind võitluste sees

2. Kui on silmad murepisarates, Jeesule räägi! ;: Patuhaavad hinges sügavamad, Temale kõnele sest!

3. Kui ka kurbus elutaevast katab, Jeesule räägi. ;: Usku, lootust varju alla matab, Temale kõnele sest!

4. Kui ka vahest tunned surmahirmu, Jeesule räägi! ;: Enk kui ootad Jeesust juba ammu, Temale kõnele sest!

Tellimise hind postiga aastas 2 krooni, 1/2 a. 1.10 kr. Üksiknumber 15 senti. Vastutav toimetaja: envoi L. Bakul. Väljaandja „Päästearmee“, Tallinnas, U. Sadama tän. 11-a.

J. & A. Paalmanni trükk. Tallinnas, V. Karja tän. 12. 1930 a.